

reggi nenda, kui ta enne Jummalale
oli töötanud. Pärast läks ta Petelist
árra, ning tee peál sai Rahel lapse, ning
se olli temmale vägga raske, nenda et ta
hing seest vändja läks, ja surri árra. Ja
Jakob panni selle lapse nimme Benjamin.

37. Peatükkist.

Jakobil olli Eäststeistikümmend poega.
Mende seas olli Josep, Pes Rahelist sün-
dinud, se olli leigearm sam temma melest,
sepärast tehti temmale ka kiriv kuub. Ja
temma wennad wihkaid tedda ja ei woi-
nud hea sanna tammaga ráida. Se wih-
ha tulli leigeennomiste fest, et Josep om-
ma wendade pahhad wissid ning kõmed
omma Issa ette tõi. Pärast hakkasid
nemmad veel ennam tedda wihlama, kui
ta sedda unnenárgo neile olli sulutanud,
mis ta unnes nainud. Gest temma olli
unnendó

unnendó nainud ja rápis sedda omma
wendadele ülles ja ütles: Et wata, meie
ollime siddumas wihko wäljal, ja wata,
minno wihk tousis ülles, ja jai ka püstí
seisma, ja wata teie wihhud tullid temma
ümber, ja kummardasid minno wihho ette.
Ja temma wennad ütlesid temmale: peat-
sid sinna diete kunningaks meie ülle sama?
ja diete meie ülle wallitserna? ning said
veel ennam wihhaseks temma peale tem-
ma unne-nággude ja temma kõnette pár-
rast. Teistkorda näggi ta veel unnenád,
ja wata, pääro ja fu ja ütsteistikümmend
tähte kummardasid temma ette. Ning ta
juttustas sedda omma issale ja omma
wendadele. Ja ta is'sa soitles tedda ja
ütles: Mis unne-nárgo se on? Kas min-
na, ja so emma, ja so wennad pegwad
sinno ette kummardama mati? Ja tem-
ma wennad kaetsesid tedda, agga temma
issa piidras se lönne meleg. Ja need wen-
nad